

HA MÁSTÓL MÁR SEGÍTSÉG NEM JÖN

Ha mástól már segítség nem jő,
Messzünnen hív téged Ő.
Jöjj szennyesen, méltatlanul:
Úgy, ahogy vagy, vár az Úr!

Ő megbocsátott, s ez elég.
Két karját nyújtja feléd.
Fogadd el hát azt a kezet,
Melyet átütöttek a szegek!

Mert érted od'adta az Úr
Önmagát áldozatul.
Életed szégyenét elmosta már.
Csak légy az Ővé, arra vár!

Mert leomlanak a hegyek,
S a halmok megrendülnek,
De hűsége soha meg nem inog,
Mindörökké élni fog.

Forrás: www.keresztenydalok.hu